

Г

Глагави хора сме читателю, не мыслим чи Богъ се грыжи за съкого, проважда вѣтъ на съкаде, а никого не пыта. Ты чакашъ днесъ, а другій утре, Богъ не угождава на хората, но прави споредъ своятъ непостижимъ премъдростъ. Отъ хората единъ иска едно, а другій друго, но сичкото быва както иска Богъ.—Като сме млади искаме да живѣеме до старость, а като останеме става ни мѫчно, сами не знаеме какво искаме. Мѫчно се раждаме, мѫчно умираме, отъ единъ плачъ на другій отиваме: но человѣцътъ не поднаватъ ни правый плачъ, ни правый смѣхъ добръ: защото можи сърцето да плачи, когато устата се смѣшатъ и можи очите да сълзятъ когато сърцето се смѣе. Много жены сѫ склонни на плачъ, по тѣхнай плачъ быва три вида: първый быва отъ голѣмъ лютостъ (злинѣ), вторый отъ голѣмо локавство, а третий отъ голѣмъ милостъ. Но сърцето е скрито и вирѣ безъ джно „приступитъ человѣкъ и сердце глагобоко“ а ты читателю! гледай сеbe си, почитай съкого и прави което прилича на душата и честъта, а за другитъ не мысли кой какъвъ е: защото Богъ знае на синца ны сърцата.—Не излѣграй, нити се оставей да те излѣжатъ: защото, който излѣгва той е локавъ, а който се излѣгва, той е вдало (глагопеци). Хора сме, днесъ мыслимъ друго, а утре пра-